

vi skulde følge den Toldpolitik, som Socialdemokraterne i Foraaret begyndte paa, og som de nu agter at fortsætte.

Da jeg saa efter, hvornaar dette Dokument var kommet til Landbrugsministeriet, interesserede det mig naturligvis at se, at det først var kommet dertil i Januar 1927. Jeg maa da gaa ud fra, at den tidligere Landbrugsminister ikke havde noget Kendskab dertil, for hvis han havde haft det, havde han formodentlig ikke ladet sig sætte til den Opgave, som han blev sat til i Fjor Sommer: at rejse rundt i Landet og forklare danske Husmænd og Gaardmænd, hvorledes 24 pCt.s Toldtillæg til Industrien kunde være til Fordel for Husmænd og Gaardmænd. Men der er jo endnu Lejlighed for den nuværende Landbrugsminister til at faa undersøgt disse Forhold, og naar nu Lovforslaget kommer frem, har han jo en Lejlighed til at rette paa de Fejltagelser, som han i Fjor har gjort sig skyldig i; og saa kan han meddele sine Standspåender, hvilke følger det faar, naar man følger den af det ærede Medlem Hr. Stauning og Socialdemokraterne foreslaaede Toldpolitik.

Nu vil man maaske sige: Ja, men det kan jo være, at det slet ikke er Toldpolitikken, som er Skyld i dette. Men ogsaa her giver denne officielle Indberetning ganske gode Oplysninger. Det amerikanske Landbrug er ganske klar over, at Aarsagen hertil er Misforholdet mellem Rentabiliteten i Landbruget og de øvrige Erhverv, og at den i de senere Aar førte Toldpolitik og Emigrationspolitikken er Aarsagen til det amerikanske Landbrugs Ulykke. En Toldpolitik, ført efter Socialdemokraternes Mønster, vil ogsaa blive Aarsagen til det danske Landbrugs Ulykke. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ryster paa Hovedet — han tror rimeligvis, at en saadan Toldpolitik vilde blive en Lykke for Danmark. Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige, at naar vi har store Erhvervsvanskeligheder i Øjeblikket, stammer de ikke fra, at vi har for lidt Told, men snarere fra, at vi har for megen. Det er Vanskeligheden, og naar man fra Socialdemokraternes Side vil forfølge denne Politik videre, er der for mig ingen Tvivl om, at Resultatet bliver her som i Amerika: at Tvangsauktioner og Fallitter stiger til det 7-dobbelte af, hvad de var for faa Aar siden.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sluttede sin Tale med et ganske interessant Kapitel, som det forekommer mig egentlig viste det sande Sindelag og viste den Opgave, man fra Socialdemokraternes Side mener her at have at røgte. Det ærede

Medlem stillede sig ganske ved Siden af og vilde lade Tingene gaa deres Gang. Han sagde nemlig, som følger — nu citerer jeg med den højtærede Formands Tilladelse ordret: „Jeg imødeser, at det Samarbejde, som holdt trods Knagen den sidste Samling, stadig vil holde, og at det konservative Parti og det ærede Medlem Hr. Pinstrup har sluttet Venskab for den kommende Periode . . .“ Og senere siger det ærede Medlem: „Dette Samarbejde forudser jeg altsaa fortsat til Landets, til Produktionens og til Arbejderklassens Ulykke. Men vi afventer med Sindsro den Udvikling, som de Konservative hidtil har haft Mod til at deltage i.“ Nu er der jo intet Samarbejde mellem Venstre og de Konservative, det ved vi jo alle sammen, men det, som det ærede Medlem her siger, er i Virkeligheden, at han venter sig politiske Resultater i Vinterens Løb, som medfører Landets og Produktionens og Arbejderklassens Ulykke, og det ærede Medlem afventer det hele med Sindsro! Ja, det vil jeg gerne tro, at man fra Socialdemokraternes Side afventer alt, hvad der kan komme i Vinter, med Sindsro, for jeg har faaet og har haft fra i Fjor Efteraar, da de Herrer stillede Sagerne saaledes, at de maatte bort fra Styret, den Opfattelse, som jeg tror er vel underbygget af det, der er sket siden hen, at de ønsker fremfor alt ikke at have noget med Statens Styre at gøre, men de ønsker at skaffe sig en taktisk god Position, som de kan bruge at agitere paa. Derfor ser de paa det alt sammen med Sindsro, men et egentligt Arbejde, noget Samarbejde om fornuftige Foranstaltninger, kan man ikke faa med dem, det lader sig ikke gøre. Jeg maa sige, at jeg tror meget vel, man fra Socialdemokraternes Side med Sindsro vil afvente, hvad der kan komme. Jeg vil for Resten ogsaa med Sindsro afvente, at de Herrer sætter sig udenfor, thi i Grunden tror jeg, at med den Sindstilstand, der hersker hos dem, og den Villighed, de har til at søge at naa virkelig praktiske Resultater for Erhvervslivet, er der ikke meget at hente fra den Kant; det vil være nødvendigt, at man ser sig om efter Arbejdsfæller andre Steder.

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning til Slut til Socialdemokraternes Ordfører i Anledning af de Bemærkninger, han kom med til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem Hr. Stauning refererede en Sætning, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde brugt i Aarhus, idet han i sin Tale dør havde sagt, at naar vi havde faaet det nuværende Ministerium, skyldtes det